

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נמ' רבי אליעזר ספר
עובר יד אמו. עין רפ"ג
דפריה:

מוסף רש"י

ולד טרפה. ואני תמים
הרי זה טרם (בכורות
ל"א). כח דהיתרא עדיף
לית. עוב לו להשמיענו
דבר המתי, שהוא סימן
על שמיעתו ואינו ירא
להתי, אבל כח האוסרין
אינה רחיה, שהכל יכולין
להחמיר ואפילו בדבר
המותר (ביצה ב"א).

אלו מטרפות פרק שלישי חולין

רשימת קמא. בלע"ו פוסט"ט. אותן שהיו במעיה בשעה שנטרפה
 כיון אסורות דעובר ירך אמו הוא ועמה נטרפו: **מכאן ואילך.** היא
 והזכר גורמין להם שיבאו ודבר שאיסור והיתר גרמו לו שיגדל מותר:
 ושני. ר' אליעזר ורבנן דפליגי בולד בהמה טרפה: **בדפסנה מארשא.**

היא מעצמה מחממת בשרך ויולדת והואו חד גורם הוא: **דולה**. משמע כל גידוליה באיסור: **אלה הם דפני** כיון דאמרת דהאי מוריס בנחל טורם דבספוטא מורעטא חד גורם הוא קאמר מכלל דפלוגמיהו בזה וזה גורם וע"כ בשנערה ולבסוף עיברה פליגי דאיתא זה וזה גורם: **במאי קא מיפליגי**. על כרחך בנערה ולבסוף עיברה: **לדויען כמו דרבי יהושע**. מורעטא הוא: **מכירה כמו כר כר אלא כר יעקב**. דאמר לעיל דף נ"ה הלכה

טרפה וולדת: ומטין לה לראמיר
בראמירין. היי ניעי טרפה רי
לאכא פלוגי בין שילחא קמא לשילחא
במאר אפילו טרפה ודמא: רינא
לא סכר לה. כוומיה ולא מזי למימר
ששילחא במאר דהא לא טענה הלכך
ומקוי לא לראמיר כספק טרפה וסכי
קאמר דשילחא קמא משהיין וזי
דברה ועטנה לאו טרפה היא ושר
קמאי: מפני שגדלה באיסור. אלמא
טענה: במאי קא מיפלגי. על דרך
עניניה ונצוק טרפה דאי בנטרפה
ברישא לא לא טענה ובהא פלוגי רבי
הוא סבר [עובד] קא לאו רבי
והרי כח אחד מאניניה: ור' יושע
סבר כו'. וכיון דהרי הוא אדמיפלגי
כו'. ומוריס. ודאי צניחא [טרפה]:
בשחילחא קמא. דכיון דלאדיחא ביה
למטורה צניחא בגופה דמאי: וסלכא
בוכר. כספק טרפה דרייה אף שכי שמי
עשר חדש ודאי לא נטרף ושזי אין
לכריך לצדקו כגון אם ספק דרוסה או
נפילה או שמא יצוק הקרום מחמת
השחיתות שנקמה: לא בריה שאין לה
עלם אינה מתקיימת י"ב חדש.
ונפקא מינה דמפטר רב פסא:
קישות שספליה באיבה. בעודה
מתוצרת: אסורה. התולעת באיילה
דכיון דמהלכת בחור הקישות
והקישות מתוצרת בקרקע שורץ
על הארץ קרינה ביה אכל התולעה
בתלוש לאו שורץ הוא עד דנפיק
מיניה ומתלק על גבי הקרקע
דמפטר צבילה פקקין (דף סו:)

שיחלא קמא אסירא מכאן ואילך הוה ליה זה וזה גורם ומותר איתביה רב אשי לאמימר ^אושוין בביצת טריפה שאסורה מפני שגדלה באיסור התם ברספנא מארעא ולישני ליה בשיחלא קמא אם כן גדלה גמרה מיבעי ליה אלא הא ^בדתנן ^גולד טרפה ר' אליעזר אומר לא יקרב לגבי מזבח ור' יהושע אומר ייקרב במאי קא מיפלגי ^דבשנטרפה ולבסוף עיברה ר' אליעזר סבר ^הזיה וזה גורם אסור ורבי יהושע סבר זה וזה גורם מותר ואי הכי אדמיפלגי לגבוה ליפלגו להדיוט להודיעך כחו דר' יהושע דאפילו לגבוה נמי שרי וליפלגו להדיוט להודיעך כחו דרבי אליעזר דאפילו להדיוט נמי אסור ^וכח דהיתרא עדיף ליה ומודים בביצת טרפה שאסורה ברספנא מארעא דחד גורם הוא רב אחא סבר לה כרב אחא בר יעקב ומתני לה לדאמימר כדאמרן רבינא לא סבר לה כדרב אחא בר יעקב ומתני לה לדאמימר בהאי לישנא אמר אמימר הני יביעי דספק טרפה רשיחלא קמא משהינן להו אי הדרה ושענה שריין ואי לא אסירן איתביה רב אשי לאמימר ומודים בביצת טרפה שאסורה מפני שגדלה באיסור אמר ליה התם ברשיחלא קמא אם כן גדלה גמרה מבעי ליה תני גמרה אלא הא ^זדתנן ולד טרפה ר' אליעזר אומר לא יקרב לגבי מזבח ר' יהושע אומר ייקרב במאי קא מיפלגי כשעיברה ולבסוף נטרפה ^חרבי אליעזר סבר ^טעובר ירך אמו הוא ור' יהושע סבר ^יעובר לאו ירך אמו הוא אי הכי אדמיפלגי לגבוה ליפלגו להדיוט להודיעך כחו דרבי יהושע וליפלגו להדיוט להודיעך כחו דרבי אליעזר כח דהיתרא עדיף ליה ומודים ודאי בביצת טריפה שאסורה ברשיחלא קמא מאי טעמא גופה היא והלכתא יוכיח כל שנים עשר חדש בנקבה כל שאינה יולדת אמר רב הונא כל בריה שאין בו עצם אינו מתקיים ^{יא}ב חדש אמר רב פפא שמע מינה מדרב הונא הא ^{יב}דאמר שמואל קישות שהתליע באיביה אסורה הני

נח.

עין משפט
נר מצוה

רָלוּ א מִי פִּיג מְהֵל
מִאֲכֻלֹּת אִסּוּרֹת
הִלְכָה (יטו) [י] שָׁמַח לֵאמֹר
קֶלֶב טוֹשָׁעִים יִיד סִימָן פִּי
סִיפִי ג:
רָלוּ ב מִי פִּיג מְהֵל
אִסּוּרֵי מִזְבַּח הִלְכָה
יג:

ג [מ"י פ"ו מהלכות ע"ו]
הלכה יד סמג לאוין מה
עוש"ע י"ד סימן קמב
סעיף יא):

ד [מ"] פ"ג מהלכות
מאכלות אסורות הלכה יא
סנה לאוין קלב טו"ע י"ד
סימן נ סעיף יח:
ה [מ"] פ"ג מהלכות
איסורי מצוה הלכה יג
ופ"ב מהלכות שחיטה
הלכה יז:

ר' ל'ח ו' מ"י פ"א מהלכות
שחיטה הלכה א'
סמג לאוין קלב טו ש"ע י"ד
סימן נז סעיף יח וסימן פו
סעיף ט:

לעזי רש"י

פושט"א, כמות הביצים
בהטלה אחת.

שיטה מקובצת

6] דהא לא גזרינן הכא
ביעי: 5] אלא הא דתניא
ולד טרפה ברייתא היא
והוה מצי: 3] לאתויי
ברייתא לפי שר' יהושע

יבין גרשום

[illegible]

מבוא ואיך הוה ליה זה וזה גורם ופותר. אע"י דכסוף כמותו
(דף ק"א:) פסקינן כ"י יהודה כפרדות דמספקא ליה כפרק
אמורא ואת בני (ולקמן דף ע"ט.) אי מושגין לררע האב או לא היינו
במילתא דשרי כל חד כפאי נפשיה ולא שייך אז וזה גורם אבל הוה
דחד אקור וחד שרי הו ליה אי זה חזא
גורם: ושוין בביתא טרפה שהיא
אסורה. לא כמו שפירש הקונטרס
דקאי אפלוגתא דרבי אליעזר ורבי
יהושע אלא קאי אפלוגתא דבית שמאי
ובית הלל דפליגי במתניתין במתנות
עדות (פ"ה מ"א) דמתן החס ביאת נבלה
שכמותה נמכרת בשוק כ"ש מחיין
ובית הלל אופרין ומוריס ביצית טרפה
שאסורה מפני שגדולה כאיסור ואם
תאמר דהשתא תשיב בית הלל ביאת
נבלה כבשר דלשרי אפילו כמותה
נמכרת בשוק ובפרק קמא דביצה
(דף י"א) אמרינן השוחט את ההרגלות
ומלאה בה ביצים גמורות מעורות
לאכלן תחלה אפילו רבי יעקב לא
פליג אלא דקאמר לא היו מעורות
נגידים אסורות אבל בשאינן מעורות
מומר ומירין כהלכות גדולות דבני
איסור נבלה דאורייתא החמירו דבני
בשר שוף תחלה דרבנן הקילו ורבינו
נחם מירן דביצית נבלה החמירו משום
דנבלה הו דבר האסור אבל בשר שוף
תחלה דהו הימר דכל חד וחד כפאי
נפשיה שרי ולפירושו ממשיג בשר
שמפרש בערוך: דהא דלמחר בריש
פרק הדר עם הסנה (שערינו דף ס"ב)
דאפילו ביעמא כותמא לא לישרי
איניש קמי רביה דהיינו כגון ששחט
דחמרגלות ומלאה בה ביצים מעורות
הו דבית שמאי אוחין קריין
הימר דבית הלל ע"ה שלא דיע שמורת
תחלה ולפי מירין הלכות גדולות קשיא
מאי אפילו דקאמר אפילו ביעמא
כותמא אטו מי פשטו הימר זה לא
כפי משאר מילי הא פלוגתא היא
לדלמן דלמחר בשר שוף תחלה דאורייתא
אסורה דמי דהוה אביצית נבלה ויש
לומר דלכפי קאמר אפילו שכל העולם
הו טהינן זו הימר ובפרק קמא דביצה
(דף י"א) נמי פשיטא לא ע"ה ש"ס דשרי
גבי הא דלמחר בשר ביצית עם יצירת
רובה נגמרה דקאמר למאי אלימא
דשרי לאוכלה תחלה הא במעי אמה
אסורה דהמלא השוחט ההרגלות כ"י
משמע דפשיטא ליה דלא הוה פליג
מ"ש ועוד י"ל דהיינו טעמא דלמחר
ב"ה ביצית נבלה גזירה אטו ביצית
זו דהא לא גזרינן א' ביעי דשיתלם תחלה אטו ביעי דשיתלם קמא
תחלה הוא והו מצי למחויי מתניתין דתמורה (דף ז'): כל האסורים לגבי
מוצא אלא ניחא ליה לאחויי כייחא א' שרבי יהושע הוזכר בה:
אלא הוה קשה נוסף קאי מיפליג אלא י"ש לומר משום דלמחר האמימר
זו טרפה דלשן ק"י קאי אמרימר כרבי דלמחר דשמוחי ור' ואלאך
בבבאי קאי מיפליג דלא מיתוקמא פלוגתייהו בזה וזה גורם אסור ואם
גורם הא שמשנין ליה לרבי אליעזר כדריש בפרק כל שעה (פסחים)
תורה ויש לומר דשמה לא שמועי ליה לרבי איש הסרי דביחא:
א"ל להיות בפרק כל האסורים (תמורה דף ל"א) אי פסירם דגבסין
דרכי אליעזר סובר עובד ירך אמו הוא ויתא: א' הבא איפרכינן
ירך למלאה טעם למה היה מתייבש הא דמיפליג לגבוי אי הוה מפרש
ולאךך לישנא איפכא: והלכתא בוכר כ"ש שנים עשר חדש.
וזה דרכי אליעזר ורבי יהושע אלא בעובד ירך אמו ורבי יהושע סובר
יהוה דכריש שור שגגה את הפרה (ביק דף מ"ח) טעמא איפכא דלמחר
זיוקא אינו גורם מביציתא מאי טעמא פירשא בעמלה היא ומשמע
בגניזה ש"דאי וולדה נגמו לא היה יכול לגבות מן הולד כל הנזק
בה מביציתא ויש לומר דהסם מיירי בביצים גמורות דלא אגריז בגופה
קול וגבי טרפה אסור ולענין ולד היינו טעמא אף על גב דבעמלה
ש"ל חיות בפני עצמו ובבבא קמא (דף מ"ח) ד"ה מאי הארכינן ב:
הי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones